

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Der kunne jo næsten rejse sig nogle misforståelser nu. Fremskridtspartiet har både i Folketingets Europaudvalg og også her fra talerstolen givet udtryk for det politiske signal, at vi ønsker en udvidelse af EU. Vi har før jul her i Folketinget stemt for en dagsorden, der rent faktisk også sagde, at det var et mål, at EU skulle udvides med de øst- og centraleuropæiske lande.

Og det, jeg siger nu, er, at det politiske signal om, at vi ønsker en udvidelse, stadig er intakt; men vi ønsker at bevare den folkelige opbakning om EU-projektet, samtidig med at vi laver en udvidelse. Hvis det ikke kan lade sig gøre – og det frygter vi det ikke kan – er det udvidelsen, der kommer i fare, og ikke opbakningen om projektet.

Det er de to ting, man må vægte mod hinanden, og derfor glæder jeg mig til at høre statsministerens svar på nogle af de spørgsmål, jeg rejste. Jeg håber, regeringen gør sig sine overvejelser om, hvad det egentlig er for institutionelle ændringer, der kan blive nødvendige som følge af udvidelsen.

Og endelig til hr. Kent Kirk om kompetence-spørgsmålet: Jeg opfatter Maastricht-Traktaten på en anden måde end hr. Kent Kirk. Det er rigtigt, at man indskrev nye områder, som ikke var indeholdt i det hidtidige traktatgrundlag, men for mig at se er det ikke et spørgsmål om, at man dermed har sagt, at kulturområdet ikke er et EU-anliggende – tværtimod. Tidligere havde man slet ikke kulturområdet med, men nu får man det med som noget traktatfæstet, EU har kompetence til at gribe ind i. Der skal dog være enstemmighed, hvis der skal vedtages regler på området.

Jeg ser tingene på en anden måde. Jeg opfatter Maastricht-Traktaten som en traktat, der gav meget videre mulighed for Kommissionen til at fremsætte forslag end det hidtidige grundlag, og derfor er jeg glad for, at Det Konservative Folkeparti nu ønsker en kompetenceafgrænsning, der gør, at visse af EU-kompetenceområderne kan rulles tilbage, som hr. Kent Kirk selv udtrykte det her fra talerstolen.

Formanden:

Så er det hr. Kent Kirk, og så tror jeg snart, vi skal videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

For lige at få rettet en misforståelse hos hr. Kristian Thulesen Dahl forholder det sig rent faktisk sådan – jeg tror, det er i artiklerne 128, 129 og 130 i Traktaten – at det er forbudt Kommissionen at stille harmoniseringsforslag, når det gælder kultur, sundhed og undervisning. Det er aldrig set før, hverken i den tidligere Romtraktat eller i traktaten om det indre marked.

Det er altså et skridt i den rigtige retning, at vi nu begynder at identificere tingene, for det betyder, at når der er et forbud, kan der ikke komme EU-lovgivning på området, fordi det er et nationalt kompetenceområde. Man kan ikke engang bruge artikel 235 i Traktaten og prøve på at lave lovgivning på det pågældende område i enstemmighed, når forbudet eksisterer. Det er det, vi gerne vil have noget mere af i forbindelse med den nye regeringskonference, få identificeret de nye områder, fordi det er et skridt i den retning og et naturligt skridt i forhold til det, der er sket omkring det indre marked tidligere.

Jeg må også sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at med hensyn til spørgsmålet om udvidelsen af EU må jeg forstå det på den måde, at Fremskridtspartiet egentlig ikke kan have problemer med at stemme for det dagsordensforslag, som De Konservative, Venstre og regeringspartierne har stillet i dag. Her sender vi et politisk signal, og hvis man stemmer for forslaget, viser man også, at man er parat til at lukke døren op, og så må man løse de problemer, der opstår efterfølgende, både internt og eksternt. Jeg forstår, at det egentlig også er det, Fremskridtspartiet efterlyser, og så må man vel også kunne stemme for det dagsordensforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Vi lever i en jubilæumstid. For ganske kort tid siden fejrede vi 50-året for Auschwitz' befrielse, og for få dage siden fejrede vi 75-året for genforeningen mellem Danmark og Nordslesvig. På den måde er Europas kalender fyldt med runde dage og mindetage, alt sammen et symptom på eller en illustration af, at situationen i Europa er livsfarlig.

Der er utrolig mange krige, utrolig mange verdensomspændende eller regionale konflikter, som har præget den europæiske historie, og hvad enten man kan lide det eller ej, er det baggrunden for EU. Det var erfaringerne fra Anden Verdenskrig, der fik landene i det allerførste